

Nieuwsbrief 63
April 2020
Lodwar
Kenia

Inleiding

In deze tijd waarin we allemaal met de gevolgen van het corona virus te maken hebben willen we toch de gewoonte handhaven om voor Pasen een nieuwsbrief uit te geven.

We denken aan allen die ziek zijn of een verlies van familie of bekende betreuren. Ook aan iedereen thuis of in een verpleeghuis die geen bezoek mogen ontvangen en daardoor vaak angstig en eenzaam zijn. Maar ook aan allen die zorg verlenen en daardoor risico's lopen.

Ook Kenia wordt geteisterd door het virus. Scholen zijn gesloten en men mag niet op straat komen tussen 7 uur in de ochtend tot en 5 uur s middags. De dove kinderen zijn naar huis en de dagopvang voor de meervoudig gehandicapte kinderen heeft de deuren gesloten. Wij hopen en bidden dat deze nare periode snel voorbij zal zijn.

Naar Kenia.

In februari zijn we drie weken in Lodwar geweest.

De eigenlijke reden om naar Kenia te gaan was dat we een uitnodiging kregen van Bisschop Dominic Kimengich, bisschop van het bisdom Lodwar vanaf 2010. In november 2019 werd hij benoemd tot Bisschop van het bisdom Eldoret. Toen we nog in Lodwar woonden was hij onze buurman en we hebben altijd op een heel prettige manier met hem samengewerkt en daarom zijn we ingegaan op zijn uitnodiging om de installatie in het nieuwe bisdom bij te wonen.

Hellen en Agnes waren ook in Eldoret als vertegenwoordigers van de projecten.

Na deze installatie zijn we doorgevlogen naar Lodwar en hebben daar twee weken doorgebracht. Het was voor ons een mooie tijd. We hebben uitgebreid de projecten bezocht, veel bekende mensen ontmoet door huisbezoeken en enkele busritten gemaakt om meervoudig gehandicapte kinderen op te halen en thuis te brengen.

Het was steeds rond de veertig graden, soms wat bewolking en een keer een flinke bui.

Ook zijn we naar de Kakuma geweest, een autorit van 125 km. De weg die vroeger erg slecht was wordt nu vernieuwd en bruggen worden aangelegd, zodat straks het verkeer niet meer hoeft te wachten totdat de vaak sterk stromende rivieren weer begaanbaar zijn. Als deze weg, van ongeveer 300 km, van Lodwar naar de Sudanese grens eenmaal klaar is, is dat een grote vooruitgang voor heel Turkana. De werkzaamheden worden uitgevoerd door Chinese maatschappijen en door de Wereldbank gefinancierd.

Het waren voor ons bijzondere weken waar we met een heel goed gevoel aan terugdenken.

In deze nieuwbrief vertellen we over de dag van de installatie van Bisschop Dominic in Eldoret en onze ervaringen in Lodwar.

Installatie Bisschop Dominic in Eldoret.

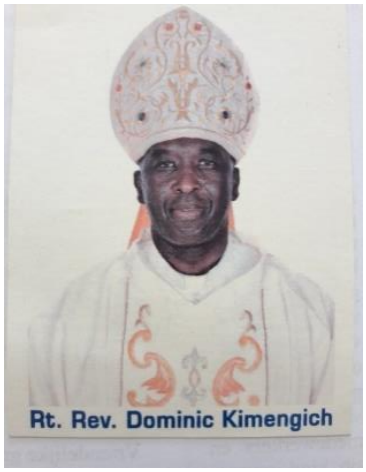
Toen we werden uitgenodigd om deze installatie bij te wonen hebben we eerst wel getwijfeld of we zouden gaan, maar uiteindelijke toch besloten om deze viering bij te wonen en daarna door te reizen naar Lodwar.

Eldoret is de vijfde grote stad en ligt in het westen van Kenia ongeveer 320 km van Nairobi en 370 km van Lodwar. Het is een erg drukke stad met veel vrachtverkeer, op weg naar Uganda. Zoals in alle plaatsen in Kenia zijn hier ook honderden motorijders actief die als taxi diensdoen. In de stad en omgeving is veel industrie evenals land- en tuinbouw.

Er is ook een groot ziekenhuis verbonden aan de universiteit.

Omdat er veel verschillende stammen wonen en werken was deze stad en omgeving een waar slagveld gedurende de verkiezingen in 2007. Veel slachtoffers zijn er gevallen en velen zijn gevlucht of weggejaagd. Zij hebben zich elders moeten vestigen. Ook in Lodwar is nog steeds een buitenwijk waar deze vluchtelingen wonen.

De feestelijkheden van de installatie begonnen 31 januari toen de nieuw benoemde Bisschop voet op de grens van zijn nieuwe bisdom Eldoret zette. Een grote menigte verwelkomde hem en hij werd in een open auto naar zijn residentie in Eldoret gebracht, begeleid door een zingende en een dansende menigte en veel toeschouwers aan de kant van de weg.

De volgende dag was de installatie, die gehouden werd op het terrein van het seminarie. Het was een hele toer om bij één van de ingangen te komen, want voor elke poort stond een grote menigte bewaakt door politie en militairen.

De viering werd gehouden in een groot park dat vol stond met tenten, een grote tribune waar het altaar stond en waar duizenden stoelen waren geplaatst. Gelukkig mochten we snel naar binnen. Na een hartelijke begroeting door de bisschop werden we naar onze zitplaats gebracht.

Omdat het ‘s nachts geregend had was het terrein modderig. Al lopend en glijdend door de modder kwamen we aan bij de hoofdtribune waar plaatsenren gereserveerd waren. Langzaam aan werden alle stoelen bezet en er om heen stonden nog dikke rijen mensen. Men schatte het aantal aanwezigen op ± 6000.

Ook vanuit het bisdom Lodwar hebben velen Bisschop Dominic uitgeleide gedaan en woonden deze feestelijkheden bij.

Precies op tijd, niet zo Afrikaans, kwam een lange stoet het terrein op, voorafgegaan door een muziekkorps. Besturen van parochies en van verschillende organisaties, bisschoppen, priesters en als laatste Bishop Dominic. De hele ceremonie duurde drie en een half uur, maar er volde nog speeches, traditionele dansen, en het aanbieden van cadeau ’s.

Van de Turkana bevolking kreeg de Bishop een kameel, een stier, geiten en schapen.

De verschillende stammen hadden gezamenlijk één ritueel opgesteld, waardoor de nieuwe bisschop stamoudste werd van alle stammen in het bisdom, dit om eenheid te symboliseren.

Daarna volgde toespraken door de aanwezige bisschoppen en landelijke politici waaronder de vice- president.

Tijdens, deze voor ons veel te lange speeches, werd er veel beloofd zoals een nieuw te bouwen tehuis voor oude priesters.

Daarna was het de tijd om de bisschop Dominic te feliciteren waar een lange rij mensen gebruik van maakte.

Na afloop was er eten waarvoor een nabij gelegen park omgetoverd tot een grote eetzaal. Lange rijen mensen schuifelden langs een “buffet” en zochten met een goed gevuld bord eten een plaatsje in het op het veld of in de hal. Voor genodigden was een extra ruimte beschikbaar.

Gelukkig was het gedurende de feestelijkheden droog en kwam er af en toe de zon door.

De volgende dag droeg de bisschop zijn eerste mis op in zijn nieuwe bisdom. Dat

was op een open terrein bij de kathedraal van Eldoret. ’s Nachts waren alle tenten verplaatst naar dit terrein evenals de duizenden stoelen.
Weer een enorme menigte en weer glibberen door de modder. Maar je moet er iets voor over hebben.
Wij waren onder de indruk van de goede voorbereidingen en al het werk dat was verzet om deze installatie tot een hoogtepunt te maken voor de Bisschop en het Bisdom.
Nu zal het serieuze werk voor Bisschop Dominic beginnen, want doordat er veel stammen in kerk en samenleving vertegenwoordigd zijn, ieder met hun eigen cultuur en opvattingen, zal hij met veel geduld en beleid zijn werk moeten doen.

Verblijf in Lodwar

Door de overstromingen, ontstaan door de hevige regenval de laatste maanden is er veel schade aan hutjes, gebouwen en wegen. Men probeert zo goed mogelijk zaken weer op te bouwen en te repareren. Het conferentie centrum van het bisdom b.v. waar het water veel schade heeft gebracht is nog steeds niet in bedrijf. Er wordt nog volop schoongemaakt en gerepareerd. Scholen, die geleden hebben, zijn weer open maar daar is de schade ook nog steeds niet hersteld. Ondanks al deze problemen zijn de mensen positief en maken er het beste van.

St. Luke.

Toen we in Lodwar aankwamen, samen met Hellen en Agnes, werden we in St. Luke hartelijk ontvangen. De kinderen waren heel blij ook Hellen weer te zien omdat ze haar een aantal dagen gemist hadden. Hellen is een heel vertrouwde persoon voor de kinderen.

We hebben het internaat regelmatig bezocht en vergaderingen bijgewoond.
De kinderen zagen er gezond uit en waren netjes gekleed.
Alles was schoon en verzorgd. De nieuwe kookketels voldoen naar wens, de keuken was geschilderd en twee nieuwe kleuterklassen waren ingericht met meubilair dat door de plaatselijke timmerman was gemaakt. Ook in de eetzaal waren nieuwe tafels aangeschaft en kleine stoeltjes voor de jongste kinderen.
Het totaal aantal dove kinderen was 85.

Het eten, dat werd geserveerd zag er goed uit en werd met smaak genuttigd.
Natuurlijk kregen we ook weer vragen over aanschaf van materialen en welke reparaties nog gedaan moesten worden. Je moet er natuurlijk van profiteren als de sponsor er is!!!!.

Gabriel, de directeur, vertelde dat hij had gesolliciteerd naar een andere baan. Inmiddels is hij benoemd en heeft hij zijn ontslag aangeboden. Het bestuur van het internaat zal nu uit gaan kijken naar een nieuwe coördinator. Als overbrugging is Agnes, de coördinator van het Ewoi project, aangesteld om de lopende zaken te regelen. Zij is op de hoogte van de gang van zaken in het internaat. De staf van het internaat is erg

blij met deze oplossing. Agnes is iemand die een natuurlijk gezag uitstraalt, ieder in zijn of haar waarde laat en heel goed is in administratie/boekhouding.

Het Ewoi centrum.

Door Agnes en haar staf wordt hulp geboden aan 50 ingeschreven ouderen. Als de situatie voor de ouderen slecht is b.v. tijdens en na de overstromingen of bij voedsel tekorten, zeker nu in de tijd van het corona virus, dan wordt hulp geboden aan meer ouderen die problemen hebben. Na de overstromingen was er grote nood onder de ouderen, vooral wat betreft schoon water, voedsel en eenvoudig huisraad. Sommige ouderen en families van de dagopvang zijn alles kwijt.

We hebben verschillende huisbezoeken gedaan en dan zie je hoe blij deze ouderen zijn met de hulp die ze van Ewoi centrum ontvangen. Ook ervaar je dan hoe respectvol de huisbezoeksters met deze ouderen omgaan. Het is heel bijzonder om dat mee te maken. Je voelt de goede band tussen de ouderen en de staf van het Ewoi programma.

Meervoudig gehandicapte kinderen.

De dagopvang voor de meervoudig gehandicapte kinderen verloopt goed. Door de goede contacten met de ouders en de voorlichting door de staf, zorgen de ouders er nu voor dat de kinderen schoon gewassen en gekleed ‘s morgens naar de bus worden gebracht. In tegenstelling tot vroeger zijn de ouders nu positief en vriendelijk tegen medewerkers en zijn ze ’s avonds op tijd om hun kind over te nemen als de bus de kinderen weer thuis brengt.

Akiru

In de vorige nieuwsbrief hebben we geschreven over Akiru. Ze was ± 2 jaar toen we met de familie in aanraking kwamen. Nu is het een jonge vrouw van ongeveer 20 jaar. We hebben haar bezocht en gezien in wat voor erbarmelijke omstandigheden het gezin ze nu leeft na de overstromingen. Akiru ligt op een oude mat onder een boom en de “huisraad” wordt bewaard in twee oude auto’s die daar toevallig op de compound stonden. Als het regent wordt Akiru op de laadbak van deze auto gelegd. Tijdens ons bezoek was haar moeder niet thuis, maar wel waren er enkele personen in de buurt, dus was Akiru niet alleen wat voor haar veiliger is. Agnes heeft contact gehad met de chief en samen op zoek naar een fatsoendelijk ondrkomen. Agnes zal ons op de hoogte houden. Een sponsor heeft te kennen gegeven te helpen om dit probleem financieel op te lossen.

We wensen jullie allen veel sterkte in deze spannende tijd en hopen dat de problemen die het corona virus met zich meebrengt spoedig tot het verleden behoren al zijn de berichten die deze week naar buiten komen nog niet erg hoopvol.

Ondanks de bijzondere periode, waarin we in deze paastijd verkeren, willen we jullie, mede namens het bestuur van Stichting Ewoi, een Goede Paastijd toewensen.
Vriendelijke groeten,

Annie en Ben Janssen

Secretariaat: Ben Janssen
Jhr. N. van Rosenthalweg 28,
6862 ZW Oosterbeek
Tel. 026-333. 26.06
Bank: Stichting Ewoi
IBAN rek. nr. NL05RABO 017.69.37.277
Email: stichting.ewoi@gmail.com
Website: www: stichting-ewoi.nl